



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Gloria vana quanta sit diligentia vitanda. Cap. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Precatio eō-
ra loquaci-
tatem.
Detractions
& oblo-
quutiones
quantopere
sunt fugiendae.

Solitudinem vado. Item: Ego non fugio homines seu fratres, sed me ipsum, & propriam linguam meam fugio. Pissime Iesu miserere mei. Detractiones, obloquutiones tam loqui quam audire, adeo tibi esse debet alienum, vt singulari proposito contra has non egeas. Nimis enim omnibus manifestum est eas caueri debere. Atque ideo si incidant, vbi prohibere non potes, tu recede, vt vel hoc signo alij, quam agant perperam discant. Roga autem Dominum vt emendanda ipse corrigat. De rumoribus quoque seculi, quae nihil spiritualis profectus adducunt, elige magis nescire, quam de ijs quid audire velis. Generant enim distractiones & cogitationes inutiles.

Quaestio sui vitanda quantopere sit.

CAPVT XX.

Quaestio
propria vt sit
vitanda

1. Cor. 10.

IN omnibus quae facis, vide ne temetipsum quaeras, hoc est non tuum commodum, non vtilitatem, non profectum, non requiem etiam corporis, nec vt propterea tu leuius faciliusque habeas: sed hoc quod Deo acceptissimum, quod communitati vtilissimum sit elige. Sic enim Apostolus quoque, vt non quid vni, sed quid pro multis obseruemus, admonet. Nihil igitur propter te optes fieri, quod proximo non conueniat, nihil quaeas, nisi denique fieri consentias quamlibet fructuosum (nisi pro voluntate Dei tibi fuerit necessarium) quod noceat proximo: sed ad charitatem seruandam quicquid sit accommodatissimum inquire, illudque elige. Porro honor Dei, eundemque beneplacitum omnibus vtilitatibus & commodis sunt anteferenda.

Gloria vana quanta sit diligentia vitanda.

CAPVT XXI.

Vana gloria
quam in studio
cauenda.

Matt. 25.

Opera bona
quando sint
cauenda.

AMa nesciri, & nihil palam ostentes, nec hominibus tu placere studere. Non optes vt de te bene sentiant homines, nisi in graui id re necessitate fuerit, aut pro grandis mali suspitione amouenda. Quid enim tibi prodest homini reuelare ea quae vel eidem vel alteri bona feceris? Nunquid haec vt illi narres, vt iactes, vt ex ijs glorieris, propterea fecisti? Num ideo narras, quasi ab illo pro beneficijs mercedem accepturus? Nonne quicquid proximo facis, siue clam, siue in publico, Christo facis, ab eodem recepturus mercedem: Nunquid hominis gratiam, amicitiam, consolationemue affectas? Haud quaquam. Hominibus quidem facienda sunt bona, sed non propter homines, sed propter Christum, haec impendenda sunt. Christo haud necesse est reuelari tua: omnia enim sunt eius oculis nuda & aperta. Porro reuelare homini quae illi feceris, est aut captare illius beneuolentiam, eiusve gratiam affectare, aut quasi ingratitude illum arguere, hoc est, beneficium exprobrare. Sincerius igitur ages si taceas, ne iactando beneficium, non solum pro illo nullam à Deo recipias mercedem, sed amissa etiam, quam aliqui habiturus fueras mercede, propterea quod te ipsum & humanum fauorem quaesisti supplicium à Deo merearis. Statue igitur omne opus bonum, & quicquid laudari ab hominibus solet celare nisi id manifestari oporteat, propter vitandum scandalum. (vt sunt ea ad quae obligamur omnes, aut propter cuiuspiam informationem, aliamue necessitatem. *Adiuua me Domine Deus meus.*)

Et veram perfectissimamque humilitatem mihi infunde. Da mihi odium sanctum contra mundum, & propriae abiectionis, propriaeque contemptus sanctissimum ferventissimumque mihi infunde desiderium.

Precatio pro humilitate vicia.

Singularitas bona quantopere observanda: mala item singularitas quanta mala aduehat quomodoque vitanda sit.

CAPVT. XXII.

Quidquid vel ex praecepto Christi aut Ecclesiae, aut status tui instituto obseruandum est, diligentissimè obserues: nec aliorum te scandalizet tepiditas aut negligentia, vt vel eos imiteris, vel etiã iudices, sed quantum potes tuo eos exemplo adifica. Itaque propter illos in ijs aut quae ex tuo aut statu, aut debito obligaris, nõ oportet te illis conformari, si illicitè alij viuerent: nec huiusmodi singularitas in te est vituperanda, qua tu vel solus legem obseruas. Omnes enim Sancti hoc modo suere singulares, qui haudquaquam sancti essent, nisi singulares fuisset. Ceterum in ijs quae proprii sunt deuotionis, non sunt aliqua in publico obseruanda quae singularitatem ostentarent, praesertim eorundem illis vbi haec offensionem generarent. Nihil formidandum est, quod minus propterea proficias, aut quod minus Deo maneat acceptus, si fortasse caeremonias exercitiuae alia corporalia deuotionis, quae neque ex statu Christiano, neque quouis alio quem profiteris, necessaria sunt obseruari, propterea ne inter miseris, ne singularitate tua proximorum animos turbes. Caritas enim fraterna, qua non te, sed multorum pacem quaeris, supplet, quidquid minus eã obrem, atque solebas, feceris. Corporales obseruantiae, exterioresque caeremoniarum parum habent meriti, vtpote, quae Deo acceptae sunt iuxta mensuram affectus & deuotionis internae, ex quibus fiunt. Siue enim caput tegas, siue detegas, in se nihil est. At vbi ex obedientia, charitate, discretione, deuotione uel caput siue texeris, siue detexeris, meritorium est non quia caput nudasti, sed quia Deo nudasti, aut quia sic propter Deum faciens obedisti, & quia discrete circa te ipsum, prudenterque ac humiliter erga proximum te habuisti. Ex velatione igitur capitis, & huiusmodi nihil lucraris: sed ex affectu, studio, intentioneque deuotionis placendi Deo, vnde ad caput nudandum aut velandum moueris, lucraris. Quae ergo externe singularitate in huiusmodi generant, aut ostentatione, illa intermitte: internam verò reuerentiam, deuotionem, studiumque colendi Deum non intermittas: sed vbi solus in secreto fueris, etiam per signa & exercitia externa alijsque insueta, aut tibi singularia, (modo discreta sint) quomodo cumque potes, eadem exerceas. Haec tamen superiora de his sunt obseruantijs intelligenda, quae ex studio deuotionis duntaxat internae habent, vt placeant Deo nec obseruari necessaria sunt. Itaque quod ante per deuotionem propter Deum solebas facere, iam vbi singularitas hoc yciat, ac propterea caritas vetat per deuotionem & charitatem a quae intermittas, ne offendas proximum. Si ante tempore non consueto ex peculiari cultu Dei nudasti caput, nunc propter seruandam pacem proximo quem inde turbari sentis, idem caput in Dei cultum tegas. Quantum homo iuuenis est, & passio, quibus seruit, si interim singulare quid praeter

Singularitas laudabilis quae sit & quae non.

Ceremonias externae vnde meritum accipiant.

QQ

ris pra-